

Bijbels perspectief

Woord van de week

2 Corinthiërs 2:14,15

...God zij gedankt, die ons te allen tijde in Christus doet zegevieren en de reuk van zijn kennis allerwegen door ons verspreidt, want wij zijn voor God een geur van Christus onder hen, die gered worden, en onder hen, die verloren gaan...

In deze twee verzen geeft Paulus de betekenis van het christen zijn weer: in Christus zegevieren en de reuk van zijn kennis allerwegen verspreiden. Wanneer we naar het leven van Paulus zelf kijken, zoals door Lucas opgetekend in Handelingen en naar voren komend in Paulus' eigen brieven, dan komt een en ander bij hem nadrukkelijk tot uiting. Welke vorm van moeilijkheid ook op zijn pad kwam, in die alle komt zijn onvoorwaardelijk vertrouwen en van daaruit zijn zegevieren aan het licht. Als ergens het door hem verkondigde woord 'in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars' bewaarheid wordt, dan wel in zijn eigen leven. Als door iemand op die manier de geur van de kennis van Christus werd verspreid dan wel door hem. Met recht mag hij dan ook oproepen om hem na te volgen (Filip. 3:17) omdat hij in geen enkel opzicht wandelde als vijand van het kruis (Filip. 3:18), maar zijn Heer en Heiland in alles onvoorwaardelijk en in alle gehoorzaamheid volgde. Paulus leefde wat hij predikte! Schreef hij niet aan de Filippenzen: 'naar mijn vurig verlangen en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan, maar dat met alle vrijmoedigheid, zoals steeds, ook nú Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood' (Filip. 1:20). Het is in aansluiting op het laatst aangehaalde dat hij schrijft: Want het leven is mij Christus en het sterven gewin (Filip. 1:21). We zeggen wel eens dat je de overwinning kunt ruiken, hier ruik je de geur van Christus!

Is het niet bemoedigend, in elk geval aanmoedigend, dat Paulus met het oog op een zodanig christen leven niet alleen zichzelf op het oog heeft, maar in de voor deze week gekozen tekstverzen u en mij uitdrukkelijk insluit als hij spreekt over 'ons': 'die *ons* te allen tijde in Christus doet zegevieren en de reuk van zijn kennis allerwegen door *ons* verspreidt...'. Letten we daarbij vooral ook op zijn spreken over 'te allen tijde' en 'allerwegen'.

De gekozen tekstverzen plaatsen u en mij voor de gewetensvraag of wij *te allen tijde* overwinnaar zijn in Christus en wij zo niet alleen in eigen kring, maar *overall* de geur van Christus verspreiden. Paulus laat weten dat zijn en ons leven een getuigenis op zich mag én moet zijn - is het dat werkelijk? Of doen we er goed aan met David in psalm 139 mee te bidden: Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg (vers 23,24). Overtrokken? Te zwaar? Weet wel dat Paulus in deze spreekt over het toezien op jezelf (1 Tim. 4:16), een zaak die ook zijn eigen leven kenmerkte. Hij liep niet zo maar in den blinde en was geen vuistvechter die zo maar in de lucht sloeg (1 Cor. 9:26,27) - hij liep de wedloop met zijn oog alleen gericht op de prijs van de roeping van God: Christus Jezus, die hem gegrepen had en... *ons* gegrepen heeft. Ben ook ik daarom met Hem overwinnaar en verspreid ik die geur onder hen die gered worden en verloren gaan - 'voor dezen een doodslucht ten dode, voor genen een levensgeur ten leven'? Te allen tijde en allerwegen?

Gebed

Doorgrond en ken mij Heer en zie of bij mij een heilloze weg is - doorzoek mijn hart, mijn ziel. Dat U door mij heen zichtbaar wordt, per dag steeds meer. Uw overwinning door mijn leven geurt. Ik werkelijk Uw licht verspreidt. Niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij en dat vanuit het volle besef dat ik door u gegrepen ben. U uw leven gaf om mij. Daarom wil ik uitspreken: Heer ik geef mij aan U volkomen, hoor mijn gebed en trek me dichter naar U. Om Christus wil, Hem, die de lof en de eer volkomen toekomt. Amen.